Klára Veselá

MANUÁL PRO AKORDEONISTY

rady a fígle jak ovládnout akordeon s lehkostí

2016

© Klára Veselá

klara.akordeon@gmail.com
www.klaraakordeon.cz

Úvod

Ahoj,
jmenuji se Klára Veselá. Manuál pro akordeonisty, který držíte v rukou, jsem vytvořila pro vás. Skrývá v sobě spoustu rad a zodpovězených otázek, se kterými jsem se za 25 let, kdy se pohybuji v akordeonovém světě, dostala. Manuál by vám měl pomoci se naučit hrát na akordeon s co největší lehkostí. Je doplněn o mé vlastní zkušenosti a rady, které v praxi používám já i mí studenti. Přeji vám hodně radosti z hraní a věřím, že vám moje know-how bude k užitku.

Vaše Klára

O autorce

Klára Veselá,

písničkářka z Jižní Moravy, která si na nic nehraje a snaží se být co nejpravdivější k sobě i svým posluchačům.
Jmenuji se Klára Veselá, rozená jako Šmahelová. Pocházím z Brna, se kterým jsem doposud spjata. Většina mých aktivit byla již od dětství zasvěcena hudbě. Konkrétně hře na akordeon a zpěvu, kterým se věnuji již 20 let. Během tohoto času jsem prošla mnohými školami, kurzy a seznámila se s mnoha přístupy interpretace hudby. V obou oborech jsem vystudovala brněnskou konzervatoř a své vzdělání si doplnila studiem hudební vědy na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Během studií jsem se snažila interpretovat hudbu baroka, klasicismu i nejrůznější moderní styly. Řekněme, že jsem byla vrcholovou sportovkyní ve hře na akordeon. Postupně jsem se však z hudby vážné dostávala k argentinskému tangu, jazzu, folku, world music, francouzskému mussettu a šansonu. Všechny tyto styly mne ovlivnily. Mé hraní a zpěv se začaly postupně propojovat a tak jsem začala nejdříve aranžovat různé akordeonové skladby, později psát básně a nakonec i skládat hudbu pro akordeon. Momentálně působím jako akordeonista hrající samu sebe.

© Klára Veselá

klara.akordeon@gmail.com
www.klaraakordeon.cz

Obsah

Krok 0	Jste šťastnými majiteli akordeonu	str. 1
Krok 1	Správné držení nástroje	str. 2
Krok 2	Řemeny	
Krok 3	Měch	
Krok 4	Každodenní péče o akordeon	
Krok 5	Přenášení akordeonu	str. 3
Krok 6	Rejstříky	
Krok 7	Uvolnění a postavení pravé ruky	
Krok 8	Dýchání	str. 4
Krok 9	Hlava je kapitán	
Krok 10	Jak cvičit efektivně?	
Krok 11	Pokroky a trpělivost	str. 5
Krok 12	Jak cvičit Těžké úseky	
Krok 13	Chyby	
Krok 14	Trénink před vystoupením	
Krok 15	Tréma	str. 6
Krok 16	Okna	
Krok 17	Zrcadlo	
Krok 18	Neúspěch neexistuje	str. 7
Krok 19	Fyzička a kondice, aneb nezapomínejte na své tělo	
Krok 20	Srovnávání se	str. 8
	Knoflíky nebo klávesy, co je lepší?	str. 9

© Klára Veselá

klara.akordeon@gmail.com
www.klaraakordeon.cz

Manuál pro akordeonisty

Krok 0 Jste šťastnými majiteli akordeonu

Právě sedíte u svého nástroje. Chvíle, na kterou jste se dlouho těšili a na kterou jste možná dlouho čekali. Ale jak začít a jak to všechno funguje? Netřeba paniky a začneme pěkně od začátku.

Kdy s hraním začít?

Na akordeon můžete hrát již odmalička. Přibližně od té doby, kdy jste schopní unést pět kilo. Některé děti potřebují do akordeonu dorůst, nebo vyrůst. Setkala jsem se s šikovnými holčičkami, které nástroj doslova zavalil, proto jsem jim doporučila něco jiného. V dospělosti není věk omezen. Ale doporučuji začít s nástrojem menším, který se naučíte dobře ovládat a později můžete koupit větší, barevnější a silnější. Proto doporučuji akordeon od 6 let+.

Výběr nástroje podle velikosti

Velikost nástroje se odvozuje podle počtu basů, který akordeon má. Ty nejmenší mají obvykle 72 basů, pak 80, 96, maximální rozsah je 120 basů. S počtem basů úměrně přibývají i klávesy a knoflíky na melodické části nástroje. Čím větší nástroj, tím větší rozsah. Problém je mnoho typů akordeonů od mnoha firem. Základ je ale stejný. Pokud se budeme bavit o českých nástrojích značky Delicia, tak nástroj pro začátečníky se jmenuje Junior se 72 basy. Větší typ, který je vhodný na pokračování, pro druhý stupeň ZUŠ, nebo pro dospělé začátečníky je tzv. Carmen. http://delicia.cz/

Ladění nástroje

Standardně se akordeony ladí již od výroby na „komorní a“, tedy na 440Hz.
Koncertní nástroje s melodickým basem bývají obvykle laděny o něco výše, na 442Hz, nebo i 443Hz. Je to pravděpodobně tím, že se počítá s hraním se symfonickým orchestrem a v dnešní době je tendence ladění zvyšovat. Dle vašeho přání je možné akordeon i podladit.

Specifickou akordeonovou libůstkou je tzv. musettové ladění, kdy je v jedné oktávě tříhlasé tremollo. Tento typ ladění se používá především pro francouzský typ nástrojů a je vhodný ke hře valčíků a repertoáru typu „popular“.

© Klára Veselá

klara.akordeon@gmail.com
www.klaraakordeon.cz

Krok 1 Správné držení nástroje

Záměrně píši držení, ne sezení. Nicméně hraní v sedu bych určitě doporučila všem začátečníkům. Někteří se rádi projdou, nebo postojí. Na to je však být trochu „v obraze“. Nejdřív si vyberte pevnou židli, na které se vám pohodlné sedí. Nohy by měly svírat pravý úhel v koleni a měly by být lehce rozkročené do písmene V. Horní polovina těla je napřímená, hlava volná a pravá ruka se při hře ohýbá v lokti.

Krok 2 Řemeny

Na správnou úpravu řemenů většina akordeonistů zvysoka kašle. Velká chyba. Řemeny upevňují nástroj na vaše tělo. Pokud je máte moc utáhlé, nebo volné, nebude se vám hrát dobře. Také můžete zbytečně přetěžovat některé zádové svaly.
Řemeny na akordeonu si upravte tak, aby byly dostatečně pevné, ale mohli jste v nich volně dýchat. Při jejich upevnění se nekrčte a mějte rovná záda. Nástroj má být opřený o vaše nohy. Pravým spodním okrajem se opírá o právě stehno. Nezapomeňte na basový řemen na boční straně nástroje. Ten musí být volný tak, aby bylo možné pohodlně dosáhnout na všechny basy. Není třeba větší vůle. Upravuje se kolečkem nahoře nástroje vlevo od měchu.

Krok 3 Měch

Taková housenka, která se stále natahuje a zatahuje. Měch spojuje obě strany nástroje. Dle mého názoru je srdcem nástroje, tvoří jeho zvuk a sílu. To znamená, že na měchu záleží, jestli hrajete silně, nebo slabě. Měch se tahá pouze na jednu stranu, to je směrem doleva a zpět. Ne jak si hodně lidí myslí, že taháme obouruč. Měch tedy ovládáte levou rukou. Pokud více zatlačíte, budete hrát silněji. Časem každý hráč získá cit a svůj styl v otáčení. Měchem se snažte otáčet směrem za sebe, nikoliv před sebe. Vždy platí to, že otáčení a změna směru měchu by měla být co nejméně slyšet. Začátečníkům radím, aby nejdříve hráli se zavřenou dolní měchovou sponou. Měch otevírejte až ve chvíli, kdy jste si v tahání jistější.

Krok 4 Každodenní péče o akordeon

Jedna ze základních věcí, kterou spoustu hráčů opomíjí. Tím, že se budete o svůj nástroj pěkně starat, bude vám déle a dobře sloužit. Aspoň já si to myslím.
Každopádně mějte svůj nástroj na suchém místě, vlhko mu jistě nesvědčí.
Po každém cvičení je dobré otřít klávesy a knoflíky hadřičkou, aby na nich zbytečně nezůstával pot a nežloutly.
Nástroj ukládáme „na nožičky“, tedy basovou podélnou stranu. Můžeme ho přikrýt nějakou látkou, aby se na něj zbytečně neprášilo, nebo nástroj uložit do pevného kufru, nebo látkového obalu na záda.

© Klára Veselá

klara.akordeon@gmail.com
www.klaraakordeon.cz

Krok 5 Přenášení akordeonu

Doba pevných, neforemných kufrů začíná být pasé.
Dnes je na trhu spousta moderních, lehkých batohů na akordeony. Ty jsou výborné, můžete využít i kapsu na noty a nosit nástroj na zádech jako opravdový batoh, nebo i na jednom řemeni. Já batoh využívám léta a i na cesty autem je super. Kufr bych použila pouze v případě, že jedete někam na dalekou cestu a potřebujete nástroj uložit bezpečně. Při cestě autobusem v zavazadlovém prostoru nástroj trpí otřesy, proto pokud můžete, raději kupte jízdenku pro nástroj a vezměte si ho nahoru s sebou. Záleží, jaký typ nástroje máte. Pokud je to akordeon z bazaru na tři tisíce, neutrpíte takovou újmu. Ale pokud máte nástroj na několik desítek tisíc, už je na promyšlení, zda vám jízdenka pro akordeon stojí za „pár stovek".

Krok 6 Rejstříky

Záludné přepínače. Většina akordeonů má alespoň dva, ale ne všichni vědí, na co jsou a jak je používat.
1. Základní rejstřík se označuje jako jedna tečka uprostřed mřížky (značíme 8´). Nástroj zní tak, jak je psáno ve stejné oktávě.
2. Tremollo (88´) označováno jako dvě tečky uprostřed mřížky vedle sebe. Nástroj je záměrně podladěný, nebo nadladěný, dle typu nástroje. Uslyšíte takové bzučení, nebo drnčení označované jako tremollo. Někdy je výchvěv a rozpětí těchto dvou tónu větší, někdy menší. Záleží na tom, jaký máte nástroj, značku a ladiče. Rejstřík se velmi dobře hodí na hru francouzských melodií a valčíků.
Pokud máte jen dva, nebo tři rejstříky jsou to rejstříky 1. a 2.
3. zn. 16´ se píše s tečkou ve spodním okénku mřížky. Zní o oktávu níž, než hrajete. To znamená, že když zahrajete c2, zní c1.
4. zn. 4´ je rejstřík, který zní o oktávu výš, než hrajete. Pokud tedy hrajete c1, zní c2.

Další rejstříky jsou kombinacemi všech těchto rejstříků, tedy spodní a střední, střední a horní, horní a spodní, nebo rejstřík obsahující všechny čtyři hlasy. Některé nástroje mají jen 3 hlas, tedy obvykle spodní rejstřík a tremollo.
Počet rejstříků záleží na velikosti akordeonu, většinou platí čím větší nástroj, tím více rejstříků. Z druhé strany akordeonové firmy vám vyrobí to, co budete potřebovat.

Krok 7 Uvolnění a postavení pravé ruky

Jak by měla vypadat ruka při hraní?
Ruka by vždy měla být uvolněná. Při každém novém cvičení, nebo technicky náročnějších pasážích ruku svěste a lehce protřepejte tak, aby se uvolnila.
Takzvané postavení ruky můžete natrénovat tak, že položíte ruce dlaněmi na stůl. Pak táhnete prsty směrem k sobě, jako když chcete dát ruce v pěst. Vznikne tím prázdný otvor pod vašimi dlaněmi. Ruce ve správném postavení vypadají tak, jako když držíte malý míček, nebo jablíčko.

© Klára Veselá
klara.akordeon@gmail.com
www.klaraakordeon.cz

Krok 8 Dýchání

Nezapomeňte při hraní volně dýchat. Říkáte si, že je to možná blbost. Jasně že musíte dýchat a neudusíte se. Jde o to, že když nám něco nejde, blíží se těžké místo anebo si nejste v hraní jistí, často nepřirozeně zadržujeme dech. Tím pádem jde všechno ještě hůř a krkolomněji.
Háček je vtom, že vše probíhá obvykle nevědomky, proto na svých hodinách stále opakuji dýchat, dýchat, dýchat. Při výdechu mizí napětí. Sportovci při cvičení koordinují dech, který jim pomáhá zátěž zvládnout. Při hraní je to podobné.
Sama dost často dýchám tak, jak otáčím měchem. To samozřejmě nejde trénovat cíleně. Nezapomeňte, že měch dýchá. Pracujete s dechovým nástrojem. Měch ovládá sílu vašeho vyjádření, proto dýchejte i vy.

Krok 9 Hlava je kapitán

Trvalo mi spoustu let, než jsem na to přišla. Dnes se snažím to svým studentům i malým žáčkům říkat od začátku. Hlava vše řídí, je to „kapitán“, který vede vaše ruce. Každou písničku, melodii, akord nejdříve musíte „mít v hlavě“, než ji správně zahrajete. To znamená, že se musíte pekelně soustředit na každý pohyb, který uděláte, aby si ho vaše ruce zapamatovaly. Při několikanásobném hraní dokola vaše ruce získají tzv. hmatovou paměť. Prostě se naučí pohyb, kam ruka směřuje. Vždy je ale lepší nejen hrát „ na automat“, ale vědět, co přesně dělám a co bude následovat.

Krok 10 Jak cvičit efektivně?

Když se začínáte učit hrát na akordeon, nebo se učíte cokoliv nového, je vždy lepší častěji po krátkých intervalech. Já například doporučuji, že i deset minut denně je lepší, než si za nástroj sednout jedenkrát týdně na dvě hodiny. Do cvičení se naopak nenuťte, pokud jste naštvaní, nemocní, nebo unavení. Vaše prsty ovládá vaše mysl, takže pokud se nedokážete soustředit, je hraní téměř zbytečné.

1. Pravidlo: **Vždy začínejte od jednoduchého ke složitějšímu**
Například mám píseň, kterou se chci naučit. Nejdřív si zahraji melodii, pak basy. Basy hraji nejdřív jako basové tóny, pak střídám bas + akord. Následně se vrátím k melodii, kterou trénuji po kratších úsecích, tzv. frázích. Většinou mají 4-6 taktů.

2. Pravidlo. **Hraji bez chyby**: Až budu umět zahrát jednotlivé úseky zvlášť a po kouscích, teprve pak začnu spojovat jednotlivé úseky. Opět po kouscích a vícekrát za sebou.

3. Pravidlo: **Hraji po úsecích**. Každý naučený menší kousek spojuji do větších frází, později řádků, až po celou písničku.
Je to mravenčí práce, ale výsledek stojí za to.

© Klára Veselá

klara.akordeon@gmail.com
www.klaraakordeon.cz

Krok 11 Pokroky a trpělivost

Všechny začátky jsou těžké. Proto se obrňte trpělivostí. Každý zvládá souhru rukou na akordeonu jinak rychle. Nemá cenu spěchat. Dopřejte si čas a mějte radost z každého malého úspěchu, který zvládnete. Ze začátku rozhodně hrajte zvlášť pravou a levou rukou. Až si budete dostatečně jistí a zvládnete otáčení měchu, teprve tehdy je ten správný čas na spojování melodie a doprovodu.

Krok 12 Jak cvičit těžké úseky

Takzvaná problémová místa je nutno cvičit vícekrát, než zbytek skladby. Je třeba je zahrát několikrát za sebou. Místa hrajte pomalu a zvlášť a postupně je zrychlujte. Je dobré se je naučit zpaměti.
Další fígl je, že když se zaseknu, najdu si jiné místo, tzv. chytací. Od toho místa pak umím začít skladbu, jako od začátku a můžu hrát klidně dál.

Krok 13 Chyby

Co s nimi, jak je odstranit a jak jim předcházet?
Jeden kamarád mi říkal, že lidé chodí na koncerty proto, aby slyšeli chyby. Tento názor je určitě originální, ale chybám je třeba se co nejvíce vyvarovat. Jak na to?
Na koncertech hrají lidé, ne stroje. Občas se může stát, že i ten nejlepší chybu udělá. U nás normálních smrtelníků se to dokonce stává dost často. Na živých koncertech posluchač získává i vizuální pohled a vstřebává celkovou atmosféru.
Problém je, že jakmile uděláte chybu, můžete zpanikařit a znervózníte. V té chvíli je nutné říct své hlavě dost.
Já říkám svým studentům přivolejte s úsměvem svoji první chybu. Řekněte si hurá. Naopak si oddychněte, že první chyba přišla a tím se snažte uklidnit a pokračujte dál.

Krok 14 Trénink před vystoupením

Takzvané „otrkávání se“ je nejlepší způsob jak s trémou pryč.
Můj způsob na otrkávání je lehký. Nejdříve si při hraní zapnu mobil nebo kameru a zkusím si skladbu tzv. „na ostro“. Většinou se něco pokazí a ukážu tím sama sobě na čem ještě zapracovat. Krok dva je uspořádat domácí koncert. Pozvěte někoho z rodiny a udělejte jim minikoncert. Pocit při hraní a jejich postřehy vám pomůžou se zlepšit.
Změňte místo kde hrajete, běžte z obýváku do ložnice, nebo na chodbu, nebo do jiné části místnosti. V každém místě budete mít určitě trochu jiný pocit.
Až jsou vaše pokusy úspěšné, zajděte do oblíbené hospůdky, nebo vezměte nástroj mezi kamarády a pak si troufejte až na větší publikum. Pro mne osobně je kolikrát hrát pro čtyři členy rodiny horší, než pro 300 cizích lidí. Bude to ale asi i proto, že jim jdu za ta léta hraní na nervy.

© Klára Veselá

klara.akordeon@gmail.com
www.klaraakordeon.cz

Krok 15 Tréma

Aneb mám strach, stydím se, co když to zkazím?
Tréma, ten zvláštní pocit, kdy se nám třesou ruce, jsou ledové a současně zpocené. Je nám na zvracení, nebo alespoň nás „šimrá“ v žaludku. Sucho v ústech a pocit, že před vystoupením musím alespoň desetkrát na WC. Takové můžou být její podoby. Není to nic příjemného a většinu z nás vyděsí, je nám zle a na jeviště nechceme ani za nic.
Je dobré vědět, že tréma nám i pomáhá. Je pořádku, že ji máte a má ji, více či méně, každý. Je to známka toho, že chceme, aby se nám naše úsilí povedlo a přineslo pomyslné dary. Vždyť to stálo tolika úsilí, když jsme cvičili.
Proto říkám: Přivolejte paní trému a mějte z ní radost!
Ti odvážnější z vás si s ní můžou v duchu popovídat. Třeba něco v tom smyslu, že je dobré že ji máme, ale ať je hodná a podpoří nás.
Správný kousek trémy totiž podpoří náš organismus k ještě lepšímu výkonu, než obvykle. Zvýšená hladina adrenalinu může způsobit, že se naše vystoupení povede ještě lépe, než kdy dřív.

Krok 16 Okna

Písničku umím. Přesto mám při vystoupení okno, nebo hned sérii Windows.
Jak tomu předcházet a proč k tomu došlo?

1) Skladbu nemám docvičenou tak, jak jsem si myslela. Vždy říkám, že skladba na koncert musí být nacvičená na 120 % a pak se může povést, alespoň na 100%.
2) Rozhodí nás nepředvídatelné okolnosti. Například, že někdo zakašle, bouchnou dveře, sklouzne vám ruka atd.
3) Dávejte dobrý pozor na otáčení měchu a volbu rejstříků, která vás může velmi rozhodit.
4) Nebo máte prostě špatný den.
Proto si u každé skladbu udělejte tzv. chytací místo, kam můžete skočit a skladbu dohrát. Na jevišti se každá vteřina ticha zdá, jako hodina.

Krok 17 Zrcadlo

Co se týče držení těla a nástroje vždy se podívejte, jak vypadáte před zrcadlem. Zjistíte, že třeba kroutíte rukou, nebo pusou, nebo divně mlátíte hlavou a není to pěkné a ani o tom nevíte. To, jak při hraní vypadáte, je vaše věc. Mějte ale na paměti, že ostatní vás pozorují. Mé pravidlo je žádná křeč, naopak volnost. Pohodlí při hře pro vás je nejdůležitější.

Ksichtíky

Možná ošemetné téma, ale dovolím si pár slov. Každý nějak vypadáme a nějaký jsme. Proto se tak chovejte a nepřetvařujte se na pódiu. Mnohdy to vypadá komicky, nebo nepřirozeně. Někteří akordeonisté mají nacvičenou show. Přesně cvičí kde, a jak se mají pousmát na někoho do publika, nebo mrknout okem. Já mám radši přirozenost a správné a uvolněné držení nástroje i těla.

© Klára Veselá
klara.akordeon@gmail.com
www.klaraakordeon.cz

Krok 18 Neúspěch neexistuje

Je tu. Kdo? Ten pomyslný strašák, který se nám honí v hlavě. Co když to hraní zkazím? Vždy když vás budou napadat podobné myšlenky, řekněte si dost, tečka. Zastavte proud myšlenek, a negací co by, kdyby. Soustřeďte se na váš úspěch. Není snad, to, že jste si koupili po x letech vysnění akordeon výhra samo o sobě? Není super, že jste od svých jedenácti let, kdy jste s hraním skončili, zase začali? Copak není super, že umíte už 2, nebo 3 písničky? Ano, drobné chybky, nebo zaškobrtnutí se mohou objevit. Není to nic zlého, ani dramatického. Přijdou a zase odejdou. Nedělejme z komára velblouda a každý krok (i na klávesách a knoflících) vedle, vede k něčemu novému, nebo alespoň k ponaučení se.
Mě vždy pomáhalo vědomí, že i kdybych nezahrála nic, tak jsem vždy věděla, že mi ruce neupadnou a budu dál živá. Každá prohra nás může posunout dál, a tak je dobré poznat svá slabší místa a zlepšovat se. Ne nadarmo se říká, že všechno zlé je k něčemu dobré. Neúspěch totiž neexistuje.

Krok 19 Fyzička a kondice, aneb nezapomínejte na své tělo

Téma, které jsem začala až po letech hraní na nástroj. Bylo to v době, kdy mě zlobila krční páteř, měla jsem velké bolesti zad a v rukou jsem měla záněty a náběh na karpální tunel. To vše v době, kdy mi nebylo ani dvacet let a na rehabilitacích jsem se střídala s šedesátiletými babičkami. Moc příjemný zážitek to nebyl. Mé řešení bylo prodat 16cti kilový nástroj a koupit si dva lehčí. Dále jsem zjistila, že bez cvičení, pravidelného strečinku a posilování zad a rukou to nepůjde. Proto si dopřávám pravidelné masáže, které jsou příjemné a uvolní drobné svalstvo, které cvičením neprotáhnete. Ze sportů, které může dělat každý, bych doporučila plavání. A pokud jste lenoši jako já, můžu říct, že jakmile začnete něco dělat, až vás něco bolí, je to zatraceně pozdě! Taková je má zkušenost. Vždy ovládáte a nesete na svém těle minimálně 5 až 12 kilogramů. Proto svému tělu dopřejte pohyb a uvolnění. Nezapomínejte ani na své děti, pokud sedí 6 hodin ve škole, hodinu v nauce, pak hodinu za nástrojem, tělo bude bolet a toužit po pohybu.

Jako povinný předmět bych rehabilitaci a posilování celého těla zavedla především na konzervatořích a u profesionálních hudebníků. Každý nástroj, i ten lehký, svým způsobem přetěžuje tělo, nebo alespoň některé jeho části. Jiné jsou zase ochablé. Je jasné, že pokud u harmoniky prosedíte 4 a více hodin denně, je třeba je kompenzovat. Já za ní běžně sedávala šest až osm hodin denně a jinak fyzicky necvičila. Nakonec to dopadlo dobře, ale stálo mě to hodně sil, peněz, trápení a hlavně velké bolesti. Proto cvičení nepodceňujte. A endorfiny, které při něm vyplavíte, vás určitě potěší alespoň tak, jako pěkná písnička. ☺

© Klára Veselá

klara.akordeon@gmail.com
www.klaraakordeon.cz

Krok 20 Srovnávání se

Každý z nás je originál. Jsme jedineční a neopakovatelní. Každý z nás chce být úspěšný a šťastný. Dnešní doba přeje soutěžím a hodnocení. Sami sebe hodnotíme a často zbytečně shazujeme svoji „práci“ (hudební i jinou) a mudrujeme. Omíláme, zda je to či ono dost dobré, není to trapné, hodnotíme a srovnáváme a? Skutek utek. Jsme součástí systému, ve kterém se měří a známkuje. To je fakt, ale jak se v systému budeme cítit, je na nás.
Má zkušenost je: nesrovnávejte se. Nikdo není jako vy a vy nemůžete být jako oni. Nezáleží na tom, zda máte nástroj takový, nebo makový, zda hrajete tolik let, nebo méně. Jste jedineční a tečka.
Pokud se vám líbí, jak někdo hraje, např. Pepa, tak mu přejte úspěch. Zeptejte se ho, co mu pomáhá, nebo jak trénuje. To, že budete Pepovi závidět, že písničku hraje rychleji, nebo umí nějakou jinou, která se vám zdá těžší, vám k ničemu nepomůže. Akorát naštvete sami sebe, ale Pepovi to bude srdečně jedno. Ani nemusí tušit, že si přejete být jako on. Smiřte se s tím, že Pepa z vás nebude, protože vy jste vy. Originál. Proto najděte své přednosti, nezdržujte se srovnáváním a mějte ze sebe a z hraní radost.

© Klára Veselá

klara.akordeon@gmail.com
www.klaraakordeon.cz

Knoflíky nebo klávesy, co je lepší?

Velká akordeonová otázka. U nás je tuším 90% hráčů hrající na klávesové akordeony. Vychází to z tradice, která u nás kořenila už ve dvacátých letech minulého století. A také asi pro to, že na klávesový akordeon se lehce naučí všichni zdatní klavíristé. Osobně mám srovnání obou nástrojů. Sama jsem hrála 10 let na klávesový akordeon a 13 let hraji na knoflíkový akordeon typu B griff. Po těchto zkušenostech myslím mohu zhodnotit oba typy, ale mé hodnocení bude vždy subjektivní. Nicméně konstatuji, že jsem knoflíkový typ. Klávesový akordeon bych doporučila např. klavíristům, kteří se chtějí naučit hrát na jiný nástroj, nebo lidem, kteří mají s klávesami už nějakou zkušenost.

Já jsem knoflíkový typ

Zde 9 plusových bodů, proč mám raději knoflíky.

1) Knoflíkové nástroje jsou i v plném rozsahu malé a kompaktní
2) Jednotlivé knoflíky (místo kláves) jsou velmi blízko, skoky nejsou tak daleko jako na klávesách
3) Obvykle máte k dispozici dvě pomocné řady, které vám pomáhají usnadnit prstoklady
4) Jednu melodii můžete hrát třemi způsoby, podle toho, co vám více sedí
5) Velmi dobře se hrají tercie i sexty
6) Máte větší tónový rozsah i bez použití rejstříků
7) Knoflíky bych též doporučila dětem, slečnám a dámám, které chtějí malý a lehký nástroj se kterým se nemusí „prát“ a hra není tak fyzicky náročná
8) Design nástroje, knoflíky jsou podle mě prostě hezčí a vypadají rafinovaně
9) Na knoflíky sama hraji, mám je v ruce a prakticky znám pohodlné prstoklady

Ve výsledku je vlastně jedno na jaký typ nástroje hrajete. Důležité je, že jste s výběrem spokojeni, na nástroji se orientujete a hraní vás baví.

© Klára Veselá

klara.akordeon@gmail.com
www.klaraakordeon.cz